

Nr 151.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön m. fl., om anslag till skolskjutsar för skolpliktiga barn.

I den till innevarande års riksdag avlämnade statsverkspropositionen föreslår Kungl. Maj:t att till bidrag för anordnande av skolskjutsar för skolpliktiga barn för budgetåret 1931—1932 anvisa ett extra anslag av 75,000:— kronor.

Ehuru denna summa innebär en förhöjning av närmast föregående års anslag med 15,000 kronor, så utgör likväl icke den anslagssumma, som nu av Kungl. Maj:t äskas, på långt när tillräckliga medel för att fylla de föreliggande behoven av bidrag till nämnda ändamål. Detta framgår med all önskvärd tydlighet av skolöverstyrelsens redogörelse rörande inkomna ansökningar från skoldistriktet om bidrag ur det för budgetåret 1930—1931 beslutade anslaget. Till den 30 augusti förlidet år hade nämligen inkommit ansökningar från icke mindre än 132 skoldistrikt och utgjorde summan av de statsbidrag som i dessa ansökningar begärdes 109,000 kronor. Enär icke mer än 60,000:— kronor äro disponibla för effektuerande av alla dessa ansökningar om bidrag, så nödgas skolöverstyrelsen företaga en nedprutning av cirka 50 % av de begärda bidragen, ändock att förhållandet beträffande ansökningarna i de allra flesta fall varit av sådan art, att statsbidrag både kunnat och bort utgå i den omfattning redogörelsen av den 28 maj 1926 bestämmer. Detta måste i och för sig anses synnerligen beklagligt. Men man har anledning att ännu mera beklaga, att staten icke kan anvisa medel i erforderlig utsträckning till sådana ändamål, som ur synpunkten av räntabilitet för det investerade kapitalet ger det allra förträffligaste resultat. Man torde ha mycket svårt att uppvisa någon av staten gjord penningplacering, som gett eller ger proportionsvis större vinst än vad fallet är med statsanslaget till skolskjutsar för skolpliktiga barn.

Men icke ensamt för staten utan även för skoldistriktet kunna besparingar vinnas genom anordningen med bidrag till skolskjutsar. Det framkommer nämligen av skolöverstyrelsens redogörelse, att om skolskjutsarna hade kunnat genomföras i enlighet med under föregående år inkomna ansökningar, så skulle 18 fortsättningsskolor, 50 folk- och 83 småskollärarkrafter därigenom bli obehövlige. De på grund därav inbesparade läraravlönningarna skulle med minst 100,000:— kronor överstiga samtliga kostnader för dessa skolskjutsar. Men inte nog med detta. Skoldistriktet ha möjlighet att göra en ännu

större besparing, som ligger däri, att man undginge kostnaderna för anskaffning och underhåll av ett flertal skollokaler, vilka ensamt för det budgetår varom nu närmast är fråga, omfattar ett antal av 37 folkskoleavdelningar och 78 småskolor eller mindre folkskolor.

En annan sak, som också måste anses vara av en ej ringa betydelse, är att genom anslag från statens sida möjliggöra för skoldistriktet att anordna skolskjutsar, så överföres ett betydande antal skolbarn till skolor med högre skolform och lämpligare undervisningsmateriel, varigenom barnen kunna tillgodogöras bättre skolunderbyggnad.

Det föreligger synbarligen all anledning för staten att kraftigt stödja en verksamhet, som bevisligen i olika avseenden lämnar de allra gynnsammaste resultat. Men ett något kraftigare stöd än det som av Kungl. Maj:t föreslagits till innevarande års riksdag, erfordras dock. Skolöverstyrelsen föreslår att för ifrågavarande ändamål måtte för budgetåret 1931—1932 beviljas 100,000:— kronor. Även denna summa är otillräcklig för att fylla föreliggande behov av bidrag, men kan likväl under nuvarande förhållanden accepteras som ett någorlunda skäligt anslag.

I anslutning härtill tillåta sig undertecknade vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att till anordnande av skolskjutsar för skolpliktiga barn anvisa för budgetåret 1931—1932 ett extra anslag av 100,000 kronor, att utgå enligt de närmare villkor Kungl. Maj:t kan finna gott föreskriva.

Stockholm den 22 januari 1931.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Nils Olsson
i Rödningsberg.

Emil Andersson,
Prästbol.